

Wa'era 5778 - En Ik Verscheen

Exodus - Sjemót 6 : 2 - 9 : 35.

Ezech. 28 : 25 - 29 : 21 en Openb. 16 : 1 - 21.

In het kort:

G'd zegt tot Mosjé dat hij het klagen van het volk heeft gehoord en dat hij de Joden moet vertellen dat G'd ze uit Egypte zal voeren, maar ze luisteren niet. Dan beveelt G'd Mosjé naar Farao te gaan en hem te vragen het Joodse volk vrij te laten. Na een geslachtsregister draagt G'd Mosjé weer op naar Farao te gaan, waar Aharon zijn woordvoerder zal zijn. Als ze bij Farao komen, werpt Aharon zijn staf op de grond, waar deze een slang wordt. Echter, de tovenaars van Farao doen hetzelfde. Farao weigert op het verzoek van Mosjé en Aharon in te gaan. Dan strekt Aharon zijn staf over de Nijl uit en al het water verandert in bloed. Desondanks weigert Farao de Joden te laten vertrekken, waarna de plaag van de kikkers volgt. (NIK)

'En Ik Verscheen':

'Ik ben aan Abraham, Isaak en Jakob verschenen als God de Almachtige, maar met mijn naam HERE ben Ik hun niet bekend geweest. Niet alleen heb Ik mijn verbond met hen opgericht om hun het land Kanaän te geven, het land hunner vreemdelingschap, waar zij als vreemdelingen vertoefd hebben; maar ook heb Ik de klacht der Israëlieten gehoord, die door de Egyptenaren tot slaven gemaakt zijn, en Ik heb gedacht aan mijn verbond. Zeg derhalve tot de Israëlieten: Ik ben de HERE, Ik zal u onder de dwangarbeid der Egyptenaren uitleiden, u redden van hun slavernij en u verlossen door een uitgestrekte arm en onder zware gerichten. Ik zal Mij u tot een volk aannemen en Ik zal u tot een God zijn, opdat gij weet, dat Ik, de HERE, uw God, het ben, die u onder de dwangarbeid der Egyptenaren uitleid. En Ik zal u brengen naar het land, waarvan Ik gezworen heb het aan Abraham, Isaak en Jakob te zullen geven, en Ik zal het u geven tot een bezitting, Ik, de HERE. Toen sprak Mozes aldus tot de Israëlieten, maar zij luisterden niet naar Mozes uit ongeduld en wegens de harde slavernij.

Vervolgens zeide de HERE tot Mozes: Ga naar Farao, de koning van Egypte, en zeg, dat hij de Israëlieten uit zijn land moet laten gaan. Maar Mozes sprak voor het aangezicht des HEREN: De Israëlieten luisterden niet eens naar mij, hoe zou dan Farao naar mij luisteren, terwijl ik zo slecht ter tale ben? De HERE echter sprak tot Mozes en Aäron en vaardigde hen af naar de Israëlieten en naar Farao, de koning van Egypte, om de Israëlieten uit het land Egypte te leiden.' (Ex. 6:2-12)

Een gedachte:

Opvallend in dit hele verhaal is de aanvankelijke weigering van Mosjé, na zijn ervaring waar hij bij een brandende Doornbos, een ontmoeting heeft met een sprekende G'd die zich bekend maakt met de woorden: 'Ehijè asher ehijè' Zeg daarom tegen de Israëlieten: "Ehijè, Ik was en zal zijn" 'Ik die erbij ben' heeft mij naar u toegestuurd.

Een G'd die betrokken is bij een volk wat zich onderdeel mag weten van G'd's immer durende belangstelling, liefde en beloften, vastgelegd in verbonden reeds met Abraham aangegaan.

Deze verbonden gaan door van geslacht op geslacht, ook met de kinderen van Ja'akov en Joseef, inmiddels van een familie, uitgegroeid tot een volk in het land Egypte.

Maar ook bij het volk groeit het besef maar heel langzaam zoals we in de vorige parasja hebben kunnen lezen, dat het Egypte was wat hun in slavernij bracht, maar toch,,,,,,aan de andere kant, het slaaf zijn bracht ook een zeker gevoel van veiligheid?

Slaaf zijn van wat dan ook of dat nu alcohol of iets anders is, brengt verlichting of een zekere verdooving, om de werkelijkheid te ontvluchten, of in ieder geval minder zwaar te doen lijken.

In werkelijkheid is dit; schijnveiligheid.'

Schijnveiligheid.

Zelf als vrij volk in de woestijn, verlangde men terug naar een schijnveiligheid.

Deze schijnveiligheid was voor hen; de vleespotten van Egypte. ...'En in die woestijn morde de gehele vergadering der Israëlieten tegen Mozes en Aäron; en de Israëlieten zeiden tot hen:

Och, dat wij door de hand des HEREN in het land Egypte gestorven waren, toen wij bij de vleespotten zaten en volop brood aten; want gij hebt ons in deze woestijn geleid om deze gehele gemeente van honger te doen omkomen.....' (Exodus 16:2,3)

Zoals bij Mosjé moest ook het volk komen tot een groeiende 'zelfkennis', slavernij in wat voor vorm dan ook heeft het nodig om opnieuw in je leven 'Positie' te bepalen. Pas dan kan G'd verder met Mosjé en pas dan kan G'd in wezen ook verder met het volk. Wonderen, hoevele ook kunnen een mens niet op andere gedachten brengen. Daarvoor was het nodig om veertig jaar in de woestijn te zwerven. Niet enkel het volk moest in die tijd uit Egypte komen, maar eerst moest Egypte uit het volk en dus ook uit het individu komen.

Uiteindelijk kan enkel G'd zelf, het volk uitleiden, maar een volk bestaat ook uit individuen, ook individueel moet een mens uitgeleid willen worden naar vrijheid.

Maar G'd zoekt de mens in partnerschap zoals dat al vanaf het begin van de schepping bedoeld is geweest tot de dag van vandaag. Zoals Mosjé eerst een partner van G'd en ook het volk bij de berg Sinai een partner van G'd werd, zo mogen ook wij ons een partner van G'd weten door deel te hebben aan de genade van onze Massiach, Jeshua.

Partnerschap.

Het volgende kan dit op een heel natuurlijke manier onderstrepen:

Brood is binnen de Joodse en Messiaanse traditie het symbool bij uitstek van de samenwerking tussen G'd en mens.

Brood komt niet voort uit de aarde. Voor brood heb je op de eerste plaats graan nodig en voor het verbouwen daarvan ben je afhankelijk van de natuur waarin wij G'd's hand zien. Maar daarna moet er nog van alles gebeuren zoals oogsten, dorsen, wannen, malen, kneden en bakken totdat er een voedzaam eindproduct is. De productie van brood is een doorgaand proces waarin steeds opnieuw de samenwerking tussen mens en G'd nodig is.

We kunnen op dezelfde manier ook naar bevrijding kijken. De uittocht uit Egypte was niet een eenmalig proces waarbij G'd in één klap alles ten goede deed keren. Torah vertelt ons juist over alle stappen die moesten worden doorlopen om het volk, vanuit de slavernij, via de Schelfzee, de openbaring bij de berg Sinai en de tocht door de woestijn zo ver te krijgen dat het klaar was voor de intocht in het land dat aan de voorouders was beloofd.

Ook in onze tijd is vrijheid niet iets dat in één keer komt. Het vraagt een ingewikkeld en kwetsbaar proces eer het tot wasdom komt. Net zoals het brood dat wij op tafel willen krijgen, moet vrijheid steeds opnieuw, iedere dag weer, worden voortgebracht in een hechte samenwerking tussen mensen en G'd.

Shabbat Shalom. *Rinze.*